

De armoede en stapeling van kosten

In de keten van Zorg en Armoede moet de cliënt allerlei vormen van eigen bijdragen betalen. Als je dan in de bijstand zit ben je zondermeer aangewezen op de voedselbank. De Wmo vergoedt allerlei zaken. Ik kan, gezien mijn ziekte, kleding laten maken die ik makkelijk kan aantrekken. Ik kan ook manicure vergoed krijgen uit de bijzondere bijstand. Maatwerk in deze is toch wel een beetje zoek. Ik had andere waterkranen nodig in mijn badkamer. Mij werd doodleuk door de ambtenaar van de bijzondere bijstand gezegd dat ik maar naar bouwmarkt moest gaan en zelf deze kopen en installeren. Kosten die ik moest betalen zijn meer €300,- . De ergotherapeut, in mijn situatie noodzakelijk, moet ik zelf betalen. Het totaal bedrag van het eigen risico. Reken maar uit dat ik jaarlijks meer dan €1000,- zelf moet betalen. Dat is 4 maanden leefgeld.

De bureaucratie

Om een invalidekaart te krijgen moet je gekeurd worden door een keuringsarts. Je moet zelf (vooraf) het bedrag van € 99,- betalen anders krijg je geen uitnodiging voor deze keuring. Teruggave van dit bedrag is mogelijk via de belastingdienst. Je moet een ingewikkeld formulier invullen en bij 10 vragen ook 10 bewijsstukken meesturen. Terwijl je als bijstandsgerechtigde al volledig geregistreerd ben met al je maandelijkse inkomsten en je persoonlijke situatie. Waar je de € 99,- als bijstandsgerechtigde vandaan moet toveren is ook onduidelijk. Dan komt ook de verplichte collectieve verzekering nog bij. Bijstandsgerechtigden met een PGB moeten gebruik maken van de collectieve ziektekostenverzekering die de gemeente met Menzis heeft afgesloten. Deze verzekering is € 50,- duurder dan de gewone basisverzekering. Een verzekering meer voor de gemeentedekking van onverwachte kosten dan voor de cliënten.

Ten slotte nog mijn rolstoel. De gemeente heeft 1 leverancier voor een elektrische rolstoel. Er is dus 1 type rolstoel in de aanbieding via deze leverancier. Voor veel cliënten niet passend bij hun ziektebeeld. Na veel moeite en veel ophef mijnerzijds kreeg ik een geschikte rolstoel.

Een les van mij als cliënt is wel: als ik gehandeld had als een volgzame en dankbare burger dan had ik niet gekregen waar ik recht op heb. Dan was ik de klos.

R.M.